

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Trigesima. De resurrectione Christi, & spirituali consolatione animæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Tunc recipient singuli præmia æterna, pro laboribus & meritis suis, contenti optimè in mansionibus à Deo sibi paratis. Passio autem, quæ processionem sequitur, hoc indicat. Quia per crucem & passionem Christi, & per multas tribulationes pro Christo, via nobis ostenditur, qua ad regnum Dei post mortem pervenitur. In quo cum Christo in æternum gaudebunt, qui nunc passionem eius deuotè recolunt, ex compassione gemunt, ex amore lachrymas fundunt, ex imitatione carnem macerant, pro gratiarum actione preces offerunt: Missas libenter audiunt, cum metu & reuerentia celebrant; à vanis & ociosis abstinent, diuinæ gratiæ per cordis custodiam se præparant; & in commemoratione passionis Christi, sedulè ac tristè meditando, legendo, laborando, sustinendo, piè in eo animum exercitant: vt Christi passionibus in præsentem medullitus conformati, in futurò celsius glorificentur. Cum enim venerit Christus remunerare labores omnium electorum suorum, tunc omnes absterget lachrymas ab oculis eorum. Processio præsens breuem habet letitiam, sed processio futura sanctorum, perennem obtinet laudem. Nulla quippe felicitas solemnior, nulla societas iucundior, nulla delectatio maior, nulla contemplatio excellentior, nulla felicitas dignior, quam Christum videre in gloria sua cælesti, cum Angelis sanctis, congregatis in superna & beatissima ciuitate Hierusalem; omnibus electis in secula seculorum cum Christo regnaturis; impijs & infidelibus, æternis ignibus cum diabolo traditis ac iustè damnatis. A quibus malis nos custodiat & præferuet, sed cum electis suis potius congreget, & ad dexteram in regno suo constituat, qui per passionem & crucem nos redimere dignatus est Iesus Christus Dominus noster. Amen.

TRIGESIMA.

De resurrectione Christi, & spirituali consolatione animæ.

I. Resurrexi, & adhuc tecum sum; *Alleluia.* Vox Christi est ad Ecclesiã, & ad quamlibet fidelem animam, de eius passione nimis tristem, & quasi omni consolatione priuatam. Hæc igitur Christus à morte resurgens, in spiritu alloquitur: hanc iucundo oris sui affatu benignissimè consolatur, dicens: Resurrexi, & adhuc tecum sum. Non sum tui oblitus, sed memor sponsonis meæ, tanquam victoriosissimus mortis triumphator tibi appareo, & æternæ felicitatis gaudia denuntio; quatenus mihi congratularis de ineffabili resurrectionis gloria, quæ recepi: quia hæc nunquam amissurus sum, nec ultra moriturus. Multum quidem hæc terna die de passione mea doluisti & fleuisti, sed iam noli diutius flere,

fere, quia resurrexi verè; & adhuc tecum sum præsentia maiestatis, qui passus fui ex infirmitate carnis. Iam altiori gloria coronatus, & immortalitatis lumine sum amictus, qui pridie pepēdi in cruce, morte turpissima condēnatus. Iacui triduo in sepulchro, sed nunc viuo ego, dicit Dominus redemptor tuus, vt tu viuas propter me.

2. Ego hodie resurrexi à mortuis, per gloriam Patris & tu resurges in nouissimo die cum electis meis, virtute diuina de tumulo excitandus, & pro meritis tuis coronandus. Iubila ergo in voce exultationis, & cum magna gratiarum actione perfolue deuota cantica laudis alleluia canendo, atque teipsum ad superna festa erigendo. Corde & voce simul lætare filia Sion, quia trāsijt hora temporalis tristitię, & redijt dies perennis latitię, spes glorię tuę futurę. Tristentur Iudæi, qui me crucifixerunt: confundantur Gentiles, qui me deriserunt: timeant omnes, qui in me credere noluerunt. Lætentur verò fideles, qui me diligunt: confortentur vniuersi populi, qui meam passionem audientes doluerunt & fleuerunt. Accedant ad me discipuli, qui dispersi fugerunt, & inter tormenta me reliquerunt. Veniant ad me humiles & deuoti, procedant sacerdotes & ministri albis induti. Accedant ad mensam meam, cum summa reuerētia singuli Christiani: & celebrent omnes populi hanc diem paschæ, in qua resurrexi.

3. Ego enim sum resurrectio & vita. Ego sum panis viuus de celo descendens, qui præsto vitam mundo. Ego sum pastor bonus, qui pascō oues meas simplices & obedientes, voluntatem propriam relinquentes, & meam in omnibus sequentes. Ego sum manna absconditum, gaudium Angelorum, pascha Christianorum, felicitas Sanctorum: Angelos aperta visione lætificans, & homines in terra sacramento meo communicans. Noli ergo turbari, quasi in mūdo despectus. Noli contristari, quasi à Deo derelictus. Noli timere, quasi ab inimicis vallatus. Nō te deserui, nec deferam. Non te abieci, nec abijciam. Sed in multis te probabo, & per varias tentationes te ducam, & quasi aurum igne examinabo te & purgabo. Et in tempore tribulationis apparebo tibi, & cōsolabor te præsentia mea: deuotionis gratiam infundēdo vino compunctionis primò te potando, deinde oleo lætitię vngendo: vt lachrymas fundas, & mirabilem dulcedinem sentias, ac totus ignescas & liqueas. Sic sic cōsolabor lugentes super me, in hac lachrymarum valle, qui à leuitatibus se auertunt, & ad interiora sua conuertuntur. Cura mihi est de te, & oculi mei ad fideles meos; vt sedeant mecum in regno Patris mei, & videant claritatem meam, quam æternaliter habui, & amicis meis præparaui. Dabo eis mercedem plenam, quando ex mortuis resurgent etiam
ipfi

ipsi gloriosi & incorrupti. Propterea mortē pertuli, infernū confregi, diabolū vici, sanctos patres de limbo eripui, paradisi portas aperui, vt omnes electos in æternā beatitudinē introducerem.

4. Sed non estimes te ab hac alacritate discretum, nec à felicitate Sanctorum societate alienum. Quia licet adhuc mortalitate circumdatus es, & inter tentationes viuas, tamen postea visione meā perfrueris, si fidelis & constans permaneris, vsque ad finem vestigia mea sequendo: sicut & ego permansi in dilectione Patris mei, vsque ad mortem obediendo. Esto ergo fortis in tentatione & patiens in omni tribulatione, vt confors fias æternæ gloriæ meæ: Nec desperes quacunque aduersitate imminente, & omni humana consolatione recedente. Non soleo tristem præterire, nec orantem spernere, sed ad me clamantē cū gemitu clementer exaudire. Probo certantem, coronabo perseverantem. Permitto ad modicum tribulari mihi dilectum, & dum minus æstimat, aut indignum se reputat aliquo solatio, subito appareo, & illum igno- rantem. Feci sic cum discipulis meis, & cum dilectis visitatricibus sancti sepulchri mei. Nam illi in tristitia magna fuerūt, omnem spem perdidērunt, nullum solatium sciebant, quid agerent, quōve abirent, ignorabant. Nil dulcius eis interim erat, quā amarē flere, & sæpius quærere, si aliquid de me percipere potuissent. Sed dum omne humanum auxilium defecit, affuit mox diuinum. Et multo felicius eis contigit, quā æstimare potuerunt. Nam feci Angelos meos præire, qui bona noua dicerent, ne diutius inconsolati remanerent, sed erecti in spem vitæ, regem gloriæ expectarent.

5. Distuli igitur citò apparere, vt desiderium quærendi cresceret, & purgatiore ad videndum fierent: quatenus me viso, amplius gauderent, deuotius constringerent, & reuerentius adorarent. Sciebam tempus & modum consolandi tristes, & quantum capere possent mortalium mentes. Non ergo despexi vota piorum, nec recufauī laborem afflictorum: sed probaui fidem, instruxi ignorantiam, confortauī pusillanimitatem, accendi amorem, repuli timorem. Igitur flendo, orando, quærendo, pulsando, perseverando, meruerunt videre quem desiderabant. Et ego impleui verbum meum, quod prædixi; *Quia iterum videbo vos, & gaudebit cor vestrum, & gaudium vestrum nemo tollet à vobis.* Tu ergo hac audiendo, prepara te ad deuotionis gratiam: expecta patienter donec veniam, & iterum visitem cor tuum, ab omni molestia te liberando, & in nouæ exultationis statum perducendo. Tunc poteris lætanter psallere & experimentaliter cognoscere, quā verus & iucundus sit introitus iste. Resurrexi, & adhuc tecum sum. Allcluia.

IOAN. 16.

TRI-